

Ewangelia Jana

Rozdział 20

Zmartwychwstanie Jezusa

1. A pierwszego dnia tygodnia, wczesnym rankiem, gdy jeszcze było ciemno, przysła Maria Magdalena do grobu i ujrzała kamień odwalony od grobu. 2. Pobieła więc i przysła do Szymona Piotra i do drugiego ucznia, którego miłował Jezus, i rzekła do nich: Wzięli Pana z grobu i nie wiemy, gdzie go położyli. 3. Wyszedł tedy Piotr i ów drugi uczeń, i szli do grobu. 4. A biegli obaj razem; ale ów drugi uczeń wyprzedził Piotra i pierwszy przyszedł do grobu, 5. A nachyliwszy się, ujrzał leżące prześcieradła; jednak nie wszedł. 6. Przyszedł także i Szymon Piotr, który siedł za nim, i wszedł do grobowca i ujrzał leżące prześcieradła 7. Oraz chustę, która była na głowie jego, nie leżącą z prześcieradłami, ale zwiniętą osobno na jednym miejscu. 8. A wtedy wszedł i ów drugi uczeń, który pierwszy przybiegł do grobowca, i ujrzał, i uwierzył; 9. Albowiem jeszcze nie rozumieli Pisma, że musi powstać z martwych. 10. Odeszli więc znowu uczniowie do domu.

Jezus ukazuje się Marii Magdalenie

11. Ale Maria stała zewnątrz grobu i płakała. A płacząc nachyliła się do grobu 12. I ujrzała dwóch aniołów w bieli siedzących, jednego u głowy, a drugiego u nóg, gdzie leżało ciało Jezusa. 13. A ci rzekli do niej: Niewiasto! Czemu płaczesz? Rzecze im: Wzięli Pana mego, a nie wiem, gdzie go położyli. 14. A gdy to powiedziała, obróciła się za siebie i ujrzała Jezusa stojącego, a nie wiedziała, że to Jezus. 15. Rzekł jej Jezus: **Niewiasto! Czemu płaczesz?** Kogo szukasz? Ona, mniemając, że to jest ogrodnik, rzekła mu: Panie! Jeśli ty go wziąłeś, powiedz mi, gdzie go położyłeś, a ja go wezmę. 16. Rzekł jej Jezus: **Mario!** Ona obróciwszy się, rzekła mu po hebrajsku: Rabbuni! Co znaczy: Nauczycielu! 17. Rzekł jej Jezus: **Nie dotykaj mnie, bo jeszcze nie wstąpiłem do Ojca; ale idź do braci moich i powiedz im: Wstępuję do Ojca mego i Ojca waszego, do Boga mego i Boga waszego.** 18. I przysła Maria Magdalena, oznajmiając uczniom, że widziała Pana i że jej to powiedział.

Jezus ukazuje się uczniom

19. A gdy nastał wieczór owego pierwszego dnia po sabacie i drzwi były zamknięte tam, gdzie uczniowie z bojaźni przed Żydami byli zebrani, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: **Pokój wam!** 20. A to powiedziawszy, ukazał im ręce i bok. Uradowali się tedy uczniowie, ujrawszy Pana. 21. I znowu rzekł do nich Jezus: **Pokój wam! Jak Ojciec mnie posłał, tak i Ja was posyłam.** 22. A to rzekłszy, tchnął na nich i powiedział im: **Weźmijcie Ducha Świętego.** 23. **Którymkolwiek grzechy odpuscicie, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są zatrzymane.**

Jezus ukazuje się Tomaszowi

24. A Tomasz, jeden z dwunastu, zwany Bliźniakiem, nie był z nimi, gdy przyszedł Jezus.

25. Powiedzieli mu tedy inni uczniowie: Widzieliśmy Pana. On zaś im rzekł: Jeśli nie ujrzę na rękach jego znaku gwoździ i nie włożę palca mego w miejsce gwoździ, i nie włożę ręki mojej w bok jego, nie uwierzę. **26.** A po ośmiu dniach znowu byli w domu uczniowie jego i Tomasz z nimi. I przyszedł Jezus,

gdy drzwi były zamknięte, i stanął pośród nich, i rzekł: **Pokój wam!** **27.** Potem rzekł do Tomasza: **Daj tu palec swój i oglądaj ręce moje, i daj tu rękę swoją, i włoż w bok mój, a nie bądź bez wiary, lecz wierz.**

28. Odpowiedział Tomasz i rzekł mu: Pan mój i Bóg mój. **29.** Rzekł mu Jezus: **Że mnie ujrzałeś, uwierzyłeś; błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli.**

Treść Ewangelii

30. I wiele innych cudów uczynił Jezus wobec uczniów, które nie są spisane w tej księdze; **31.** Te zaś są spisane, abyście wierzyli, że Jezus jest Chrystusem, Synem Boga, i abyście wierząc mieli żywot w imieniu jego.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01